

PAUL VAN LOON

**WEERWOLF
RAKET**

Tekeningen Hugo van Look

Leopold / Amsterdam

*Voor niemand minder dan
Vida!*

AVI E4

Vierde druk 2022

© 2021 tekst: Paul van Loon

Omslag en illustraties: Hugo van Look

Vormgeving omslag en binnenwerk: Caren Limpens

Auteursfoto: Tuffcat Media

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 8112 2 / NUR 282/287

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C004472

Drukkerij Wilco
produceert met zorg
voor het milieu en
volledig CO2 neutraal

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het FSC®-keurmerk.
Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

www.kinderboeken.nl

INHOUD

1.	Opera	7
2.	Ballon	10
3.	Traan	14
4.	Ding	17
5.	Grap	21
6.	Vlam	24
7.	Op weg	26
8.	Bam!	28
9.	Kist	30
10.	Maanwezens	34
11.	Zielig	37
12.	Elf	40
13.	Ezelkop	44
14.	Schaduw	48
15.	Buigen	51
16.	Vlucht	55
17.	Ei	59
18.	Leeg	63
19.	Ballonbloem	66
	Paul van Loon over <i>Weerwolfraket</i>	70

WIE IS WIE...

Pa: de vader van Timmie, is gek op alles dat anders is en op Dolfje, Timmie en ma.

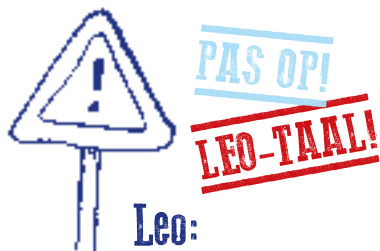
Mevrouw Krijtjes:
de boze buurvrouw, die vol valse streken zit. Zij haat weerwolven.

Valentijn de vampier:
een vampierjongen. Hij beschouwt zichzelf als vriend van Dolfje.

Timmie: Dolfjes beste vriend. Dolfje woont bij Timmie sinds zijn derde jaar.

Ma: de moeder van Timmie, is gek op pa, Timmie, Dolfje en al hun vrienden.

Leo:
de grote neef van Dolfje.
Leo praat heel BIJZONDER!
Hij heeft namelijk zijn eigen taal verzonnen, toen hij een kleine weerwolf was: **LEO-TAAL!**
Zijn malle zinnen en woorden zijn GEEN drukfouten! Leo praat gewoon zo.

Opa weerwolf:
de opa van Dolfje.
Is bijna altijd een weerwolf, zelfs zonder volle maan.

Noura:
beste vriendin van Dolfje. Zij is zelf ook een weerwolfje.

Dolfje: verandert bij volle maan in een weerwolfje.

1. OPERA

Dolfje rent de trap af.

Zijn witte weerwolfhaar kriebelt op zijn kop.

Zijn handen zijn klauwen.

Hoera, het is weer volle maan, denkt Dolfje.

Grommend rent hij de kamer in.

‘Wrow!’

Daar zijn pa en ma en Timmie.

Pa glimlacht naar Dolfje.

Hij spreidt zijn armen en zingt met luide stem:

‘Buiten schijnt de volle maan.

Binnen gromt de weerwolf.

Kijk, daar komt hij rennend aan.

Onze eigen, lieve Dolf!

Flimmel, flammel, eh... flolf.’

‘O o,’ zegt ma.

‘Pa heeft weer een dichtbui, geloof ik.

Niet zijn sterkste kant...’

Ze knipoogt en trekt pa’s stropdas recht.

Allebei hebben ze hun beste kleren aan.
‘Wrow, waar gaan jullie naartoe?’ gromt
Dolfje.

Ma aait zachtjes over zijn harige kop.

‘Wij gaan naar het theater, Dolfje.

Samen naar de opera.

Een Midzomernacht Droom.

Zo heet hij.’

Dolfje krabt op zijn kop.

‘Wat is een opera, ma?’

Ma denkt even na.

‘Dat is een soort musical, maar dan deftig.

Het gaat over een verliefde ezel en een
elfenkoning en nog veel meer.’

Pa knikt.

‘Jazeker!

Luidkeels zingen in een mooie grote zaal.

Verkleeden!

Fijne kostuums.

Dat zou ik ook wel willen.

Dat is zo heerlijk anders.

En ik ben dol op *anders!*’

‘Pff, opera lijkt mij saai,’ zegt Timmie.

Hij ligt op de bank met een boek.

‘Als het nou over weerwolven ging.
Of over voetballen...’
‘Ha, een *weerwolfvoetbalopera*,’ roept pa.
‘Dat zou leuk zijn.
Dat is pas anders!’
Ma trekt aan zijn jasje.
‘Kom schat, we moeten gaan.
Anders beginnen ze zonder ons.’
Ze lopen naar de deur.
‘Ik ga ook weg,’ zegt Dolfje.
‘Naar het Weerwolvenbos met Noura.’
Even aarzelt Dolfje.
‘Vind je het niet erg om alleen thuis te zijn,
Timmie?’
Timmie schudt zijn hoofd.
‘Helemaal niet, Dolfje.
Ik heb een spannend boek.’
Hij knipoogt.
‘Over weerwolven...’